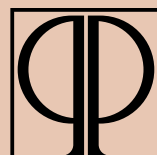

1918
INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN
Funding programme
CentenArt
2018

PRO PATRIMONIO

HONEST GOODS

COLECȚIA **G O L E S C U** COLLECTION
BUCUREȘTI ♦ 2016

Curator Curator asistent Designeri	Mirela Duculescu Elena Maior Andreea Machidon Veronica Olariu Ruxandra Sacaliș
Meșteri	Ion Badea, Cornelia Călușeru, Gheorghe Gegiu, Ionel Moise, Iacob Pavel, Rodica Prundaru
Design expozițional Concept grafic Cineast Cercetași de teren	echipa / team Mona Petre Alin Iacob Matei Andrei, Josephina-Irene Baranescu, Paula Antonia Cămîrzan, Ana-Maria Mihai, Andreea Raluca Vlădilă Cristina Hurdubaia ♦♦♦
Promovare	
Mulțumiri	Alina Adăscăliței, Argcoms S.C.M., Asociația Maria, Caroline d'Assay, Atrium Design (Alexandru Iurov, Florin Cujbă, Gabriel Coșa), Mariana Celac, Cerăria – Atelier de lumânări (Daniela Radu), Daniel Iacob, Raluca Munteanu, Domnul Nica, NOD Makerspace (Vasile Șefu'), Mihai Petrescu-Puică, Pisica/Cat, Nicoleta Radu (Fabrik), Camelia Săvoiu, Șerban Sturdza, Tiffany Art, Nicolas Triboi, Vasile (strungar din Câmpulung) ♦♦♦
Cuprins	Argumentul curatorului: jurnal de proces / Curator's Argument: Diary of a Process / Mirela Duculescu / 3 Centrul de meșteșuguri tradiționale de la Țibănești / Țibănești Traditional Crafts Centre / Alexandra Mihailciuc / 6 Vila Golescu și Parcul / Villa Golescu and Park / Caroline d'Assay / 7 Colecția Golescu / Golescu Collection / Mirela Duculescu / 8 ♦♦♦
Colofon Concept editorial Texte	Mirela Duculescu Mirela Duculescu Caroline d'Assay Alexandra Mihailciuc
Design grafic Traducere Fotografie	Mona Petre Alistair Ian Blyth, Aura Pandeale Alin Iacob, Anton Marinescu, Andreea Machidon, Alexandra Mihailciuc, Raluca Munteanu, Mona Petre Avenir Next
Litera Hârtie Tiraj Tipar ISBN	80 g/mp, Holmen 300 Fabrik 978-973-0-22499-3 ©PRO PATRIMONIO, București 2016

Curator
Assistant curator
Designers

Craftsmen & -women

Exhibition Design
Graphic Concept
Cinematographer
Field scouts

PR & Communication

Acknowledgements

Contents

Colophon
Editorial Concept
Texts

Graphic Design
English version
Photography

Typeface
Paper
Copies
Printed by

ARGUMENTUL CURATORULUI: JURNAL DE PROCES / CURATOR'S ARGUMENT: DIARY OF A PROCESS / MIRELA DUCULESCU

Meșterul meșterește. Mâna fierarului ciocănește metalul încălzit la forjă și modelează obiecte utile.

Designerul proiectează creativ obiecte și rezolvă nevoi. Designerul postindustrial încă desenează de mână și folosește computerul pentru detalii tehnice. Mâna designerului care face și modelează propriul prototip se poate întâlni cu mâna meșterului pentru a învăța și experimenta.

Mâna care gândește îi unește. Inteligența practică, știința, uneltele și instrumentele de lucru pe care și le transmit reciproc constituie sâmburele în jurul lui căruia se pot dezvolta inovația și obiectele utile de care avem nevoie în viața zilnică contemporană.

Cultura urbană și cea rurală au nevoie de meșteri și designeri sau de designeri și meșteri sau de cei care fac (*makers*); cu cât mai mulți și mai feluriți în arta (în sensul ei antic de iscusință) transmisă reciproc, cu atât mai bine, căci ei aparțin peisajului cultural (natural, antropoc, socio-antropologic).

Nici un monument istoric nu poate fi restaurat fără ajutorul meșterilor; nici o uzină performantă nu poate face și desface ca mâna unui meșter care își respectă meșteșugul.

Nici un designer nu poate proiecta cu adevărat fără a pricepe nevoia utilizatorului și fără a vedea și înțelege cum sunt făcute din aproape în aproape lucrurile.

Meșteșugul tradițional, născut din nevoie și învățat la timp și cu pasiune, reproduce arhetipuri obținute după încercări și îmbunătățiri. Ele se transmit designerilor care le filtrează critic.

Meșteșugul se transmite și se învață ca atare. Artă în sine nu se poate preda, ne spune Walter Gropius, întemeietorul primei școli de design modern. Designul selectează judicios din amândouă.

♦♦♦

În viziunea Fundației Pro Patrimonio din România, tradiția nu este un set de valori rigide, ea ne învață să învățăm despre propria identitate și cultura care ne-a modelat, ne formează în prezent și ne îndeamnă la gân-

The craftsman crafts. The smith's hand hammers the metal heated in the forge and shapes useful objects.

The designer creatively designs objects and solves needs. The post-industrial designer still draws by hand and uses a computer for the technical details. The hand of the designer who makes and models a prototype can join together with the hand of the craftsman in order to learn and experiment.

The thinking hand unites them. The practical intelligence, knowledge, tools and working instruments that they convey to each other constitute the seed around which can develop innovation and the useful objects we require in our contemporary everyday life. Urban and rural culture need craftsmen and designers or designers and craftsmen or makers; the more of them, and the more various in the art (in the ancient sense of skill) they pass on to each other, the better, because they belong to the cultural (natural, anthropic, socio-anthropologic) landscape.

No historic monument can be restored without the help of craftsmen; no cutting-edge factory can make and unmake like the hand of a craftsman who respects his craft.

No designer can truly design without understanding the user's needs or without seeing and understanding how things are made little by little. Traditional craft, arising from need and learned over the course of time and with passion, reproduces archetypes obtained after trials and improvements. The archetypes are passed down to designers who filter them critically.

Craft is handed down and learned as such. Art in itself cannot be taught, as Walter Gropius, the founder of the first school of modern design, tells us. The designer judiciously selects from both.

♦♦♦

In the view of the Pro Patrimonio Foundation from Romania, tradition is not a set of rigid values; it teaches us to learn about our own identity and the culture that shaped us, it shapes us in the present and urges us to think

dire critică adaptată echilibrat și practic la viața contemporană. Astfel, ne incită la inovație, fie ea prin design și meșteșug, care se aplică peisajului cultural căruia îi aparținem.

Proiectul **Meșteșug Golescu** face parte din strategia fundației de concepere a unui brand durabil de patrimoniu. Colecția de obiecte de uz zilnic, legată de patrimoniul de arhitectură, este rezultatul unui proces de lucru având ca punct de iradiere Vila Golescu și meșteșugurile din Muscel, pornind de la noțiunea de peisaj cultural. El este creuzetul din care se distilează în timp patrimoniul ca resursă culturală valoroasă (cele mai bune practici de locuire și culinare, trai în comunitate etc.) ce poate fi folosit critic, prin inovație, și în mod inteligent, ca resursă economică, de către designeri și meșteri. Cu alte cuvinte, se reutilizează un monument istoric nu prin conservare și muzeificare, ci prin locuire și integrare în viața cotidiană.

Meșteșug Golescu a luat forma unui proiect-experiment de arhitectură și design de obiect în dialog cu obiecte tradiționale de uz cotidian. Reprezintă un proiect prin care meșteri din zona Câmpulung Muscel și tineri designeri înzestrați experimentează și creează obiecte de inspirație culturală tradițională, adaptate nevoilor contemporane.

Proiectul în sine este o provocare întrucât România nu beneficiază de o tradiție în design, așa cum este el înțeles de modernitate, strâns legat de forța industrială; firavele încercări interbelice și cele din perioada socialistă au fost anihilate de regimul comunist recent. Cultura actuală a designului de calitate la nivel de societate este minimă. Cu toate acestea, ultima decadă este caracterizată de serii de încercări punctuale.

Metodologia proiectului s-a dezvoltat treptat, bazându-se pe încercări, experimente, lucru de echipă, intersecție de domenii, chiar pe strategia exploratorului: pas cu pas, vizarea de noi teritorii, observare, îndrumare, abilitatea de a ști unde să te oprești. Plăcerea explorării, a procesului de descoperire de noi cunoștințe și interacțiune cu medii, tehnici și materiale valoroase noi este la fel de valabilă ca atingerea punctului final. De data aceasta, procesul face-rii prin frământarea minții și prelungirea sa, mâna, este mai util decât un scop standardizat.

critically, in a practical and balanced way that is adapted to modern life. In this way it provokes us to be innovative, through either design or craft that applies to the cultural landscape to which we belong.

The **Golescu Crafts** project is part of the foundation's strategy to conceive a durable heritage brand. The collection of everyday utensils, connected to architectural heritage, is the result of a working process that fans out from the central point that is the Villa Golescu and crafts from the Muscel region, and which sets out from the idea of a cultural landscape. It is the alembic in which heritage as a valuable cultural resource (the best practices of dwelling and cooking, living in the community, etc.) is distilled, and which can be employed critically, through innovation, in an intelligent way, as an economic resource, by designers and craftsmen. In other words, a historical monument is re-utilised, not through conservation or reduction to a museum exhibit, but through dwelling and integration in everyday life. **Golescu Crafts** took shape as a project/experiment in architecture and object design in dialogue with traditional everyday utensils. It represents a project whereby craftsmen from the Câmpulung Muscel area and young, gifted designers can experiment and create objects inspired by traditional culture and adapted to contemporary needs. The project in itself is a challenge, given that Romania does not enjoy a design tradition in the modern sense, which is to say, a design tradition closely bound to modernity and industrial power; tentative attempts in this direction during the inter-bellum and under communism were annihilated in the final phase of the communist regime. Within society today, quality design is minimal. But even so, the past decade has seen a series of isolated trials.

The project's methodology developed gradually, based on trials, experiments, team work, cross-overs, and even exploration strategies: step by step, mapping new territories, observing, guiding, knowing when to stop. The pleasure of exploration and the process of discovering new knowledge, interacting with new media, techniques and materials are as valuable as reaching an end point. Here, the process of making through effort of mind and the mind's extension, the hand, is more useful than a standardised goal.

Explorarea a pornit în direcții generative de obiceiurile și materialele locului, prin care echipa multidisciplinară a tatonat, relaționat, căutat soluții structurale, formale, de prindere și finisare, pornind de la nevoi umane. Ce se întâmplă pe parcurs, procesul imaterial prin care se ajustează, testează, infirmă/ confirmă/ apar ipoteze noi de lucru este ceea ce putem numi *research by design*. Procesul produce date, cunoștințe și idei; finalul procesului este deschis.

Aceste acțiuni practice, în forță uneori, reflectă de fapt metodologia nefinisată prin care Fundația Pro Patrimonio acționează: a face și a inova prin experiment și explorare.

Astfel, în mod firesc, rezultatul procesului experimental îmbracă diverse forme, precum cea a Colecției Golescu, o colecție de design și meșteșug onestă, cu geometrie variabilă.

DESPRE PRO PATRIMONIO / ABOUT PRO PATRIMONIO

Fundația Pro Patrimonio a fost înființată în anul 2000, derulând, de atunci, o serie de proiecte care au ca obiectiv principal conservarea, salvarea și reactivarea patrimoniului cultural, cu precădere arhitectural. Acțiunile se concentrează pe proiecte practice de protejare și reabilitare a patrimoniului, precum și pe implicarea și conștientizarea de către comunități a propriei identități, a memoriei și valorii moștenirii culturale.

Fundația desfășoară câteva programe de importanță națională și internațională, încercând, printre altele, să creeze o rețea de centre de meșteșuguri pe lângă monumente: Centrul de meșteșuguri tradiționale de la Țibănești, dezvoltat de Asociația Maria în relație cu conacul P.P. Carp; **60 de biserici de lemn**, cu sprijinul Europa Nostra și World Monuments Fund; Casa George Enescu din Moldova etc.

În prezent, Pro Patrimonio derulează, cu ajutorul formidabil al voluntarilor, o serie de proiecte în jurul mai multor monumente istorice de arhitectură printre care și Vila Golescu din Câmpulung Muscel.

The exploration set out in directions arising from local customs and materials, through which the multidisciplinary team put out feelers, interrelated, sought structural and formal solutions for joins and finishes, based on human needs. What happens over the course of time, the non-material process whereby new working hypotheses are adjusted, tested, discarded/confirmed/generated, is what we might call research by design. The process produces data, knowledge and ideas; the process is open-ended. Such practical, sometimes major actions in fact reflect the unfinished methodology by which the Pro Patrimonio Foundation proceeds: making and innovating through experiment and exploration.

Thus, in a natural way, the result of the experimental process takes on various forms, such as the Golescu Collection of honest design and craftsmanship of variable geometry.

The Pro Patrimonio Foundation was founded in 2000, and since then has undertaken a series of projects whose main aim is to conserve, save and reactivate mainly architectural heritage. Actions focus on practical projects to protect and rehabilitate heritage, as well as on involving the community and making it aware of its own identity, memory and the value of its cultural heritage. The foundation carries on a number of programmes of national and international importance, trying, among other things, to create a network of crafts centres associated with historical monuments: the Țibănești Traditional Crafts Centre, which has developed by Maria Association around the P. P. Carp manor house; **60 Wooden Churches**, with the support of Europa Nostra and World Monuments Fund; the Georges Enesco House in Moldavia; among others. At present, with the formidable help of volunteers, Pro Patrimonio is carrying on a series of projects centring on architectural monuments, including the Villa Golescu in Câmpulung Muscel.

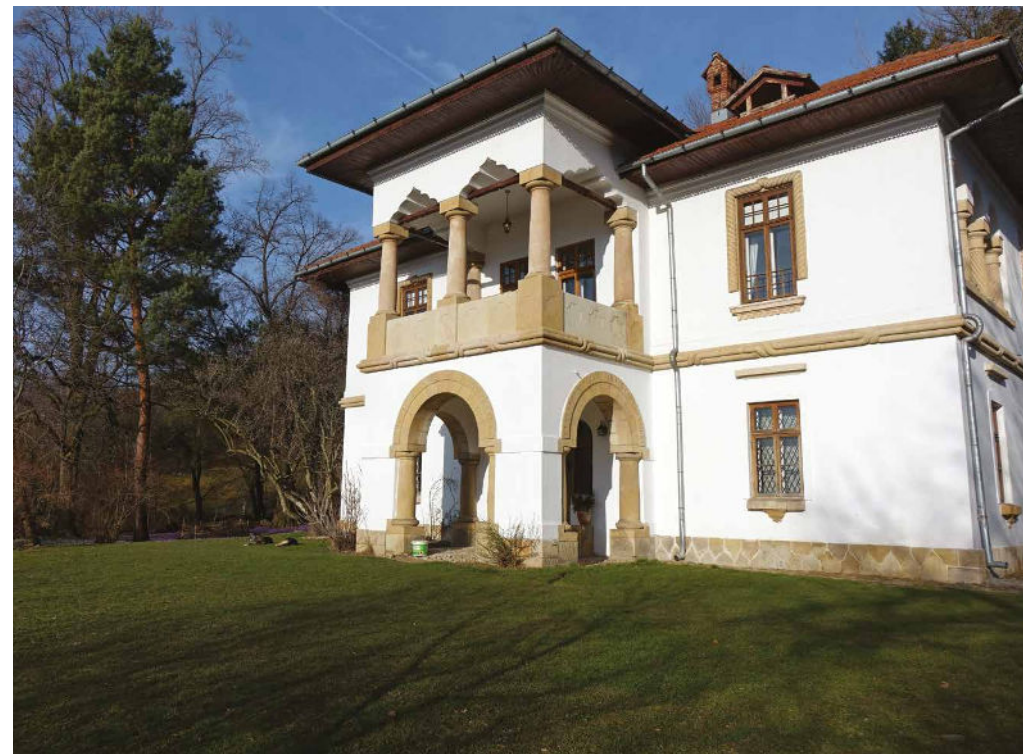
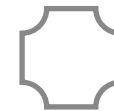

Workshopul de meșteșuguri tradiționale și tehnici experimentale „Batem fierul la conac!” își propune să ofere localnicilor, studenților și profesioniștilor din domeniile conexe arhitecturii ocazia de a intra în contact cu fierăritul, fresca, tencuielile tradiționale cu var, lut și balebă, termoizolația cu baloți de paie, sobăritul, împletiturile vegetale și olăritul. Contextul este ofertant, datorită șantierului care are propria „viață”, ce îți impune să iei hotărârile cu o anumită viteză, iar prin aceasta te obligă să iei decizii și implicit să lași urme. Amplasarea șantierului este îmbogățită de context – faptul că te afli într-un ansamblu monument istoric, în speță conacul Petre P. Carp din satul Țibănești (Moldova, România), cu propriile sale povești și viziuni pentru mai departe.

Adresat studenților de la facultățile de arhitectură, restaurare, artă, construcții, arheologie, fotografie, localnicilor, specialiștilor, precum și celor interesați de subiect, „Batem fierul la conac!” este o alternativă la oferta standard de învățare. „În atelierelor de la conac am învățat să nu căutăm rețete și formule universal valabile, ci să judecăm fiecare caz în parte, cât de important este contextul folosirii unui material, faptul că el trebuie lucrat corect și ținând seama de proprietățile lui, lăsând mâinile să-l amprenteze și să-l umple de conținut”, spune organizatorul atelierului, Asociația Maria.

The “We Forge Iron at the Manor” traditional crafts and experimental techniques workshop aims to provide locals, students and professionals from fields connected to architecture the opportunity to come into contact with ironworking, fresco painting, traditional lime, clay and manure plastering, straw bale insulation, stove making, vegetable fibre weaving, and potting. The context is stimulating, thanks to the site, which has a life of its own, and which forces you to make decisions quickly, and thereby to leave traces. The location of the site is enriched by its context – the fact that you are in a historical complex, the manor of Petre P. Carp in the village of Țibănești (Moldavia region, Romania), which has its own stories and vision of the future.

Aimed at students of architecture, restoration, art, construction, archaeology, and photography, at locals, experts and anybody interested in the subject, “We Forge Iron at the Manor” is an alternative to the standard educational format. “In the workshops at the manor we have learned not to seek universally valid recipes and formulas, but to judge each case separately, the importance of the context in which a material is used, the fact that it has to be worked correctly, taking into account its properties, allowing the hands to make their mark on it and fill it with content,” says the organiser of the workshop, Maria Association.

Vila și Parcul Golescu reprezintă creația, de la 1910, a unei vechi familii de boieri, un catalizator social și cultural al societății românești a vremii, care a consolidat, prin acțiunile sale, comunitatea și localnicii din zona Câmpulung Muscel (județul Argeș) folosind în mod responsabil, creativ și modernizator tradiția locală. Adică o combinație eficientă între elemente ale arhitecturii și locuirii tradiționale și varianta regională a stilului Art Nouveau de sorginte europeană.

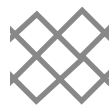
Domeniul este un ansamblu arhitectural și peisager unic, păstrând nealterate elemente valoroase de arhitectură, mobilier, artă și un parc terasat ce cuprinde plante rare și exotice.

Vila Golescu este un obiect urban laic, modern, care se inspiră din tehnici, materiale și elemente de vocabular arhitectural din mediul rural, tradițional, îmbinate potrivit cu o amenajare de interior conectată la viața europeană.

The Villa Golescu and Park was created in 1910 by an old family of boyars, a social and cultural catalyst of Romanian society at the time, who consolidated through their actions the local community in the Câmpulung Muscel area (Argeș County), making responsible, creative and modernising use of local tradition. In other words, an effective combination of the elements of architecture and traditional dwelling, on the one hand, and a regional variant of the European Art Nouveau style, on the other.

The estate is a unique architectural and landscape ensemble, preserving unaltered valuable elements of architecture, furniture, and art, and a terraced park that includes rare and exotic plants.

The Villa Golescu is a lay, modern urban object, inspired by techniques, materials and elements of the traditional rural architectural vocabulary, combined with interior decoration in tune with European life.

Colecția Golescu își propune să creeze o familie de obiecte – marcă a locului de unde provin, punând împreună designul contemporan cu tradiția meșteșugului local.

Etapele inițiale ale proiectului s-au centrat pe documentarea de teren și selecția meșterilor. Din cei peste 40 meșteri documentați pe teren prin cercetare cu ajutorul studenților voluntari, 7 au fost aleși, în funcție de abilități, să reprezinte zona, adunându-se la un loc idei, concept și tehnică. Povestea din trecut e împletită cu nevoia din contemporan.

Echipa curatorială și designerii au încercat să asocieze obiectele cu direcții de investigație deschise de atelierele experimentale de la vilă, axate pe: amenajarea grădinii, biodiversitatea locală, trasee în jurul monumentului, documentarea peisajului natural și a celui culinar, lucrul cu textilele existente în vilă.

Colecția prezintă variante de ustensile și vase pentru gătit și luat masa, corpuri de iluminat și țesături, adică serii de obiecte versatile, prin care se urmărește procesul, experimentul, relația designer-meșter, nu obiectul final prestabilit. Procesul de realizare a arătat că relația meșter-designer se construiește cu răbdare și înțelegere reciprocă. Provocările sunt de ambele părți: designerii își construiesc ideile pornind de la tehnicile și limbajul local, iar meșterii își adaptează și chiar aprofundează meșteșugul în proiectul de colaborare cu designerii.

În cadrul acestui proiect „locomotivă” ne propunem respectarea următoarele principii care atestă viziunea asupra designului (fără a impune un stil anume): funcționalitate în raport cu materiale locale, practica contemporană de folosire, multifuncționalitate, versatilitate (obiectele să poată fi folosite în interior și exterior, în mediul rural și cel urban, în spațiul domestic și în cel public), obiectele să fie compacte, modulare, ergonomice.

A rezultat o colecție cu geometrie variabilă care poate produce serii experimentale. Ea conține obiecte realizate în spiritul exploratoriu al Fundației Pro Patrimonio: utile și oneste în raport cu istoria și peisajul cultural... HONEST GOODS!

The Golescu Collection aims to create a family of objects – a brand of their place of origin – bringing together contemporary design and local crafts traditions.

The initial stages of the project centred on fieldwork and selection of craftsmen. Of the forty craftsmen identified in the field through the work of student volunteers, seven were chosen (in relation to their skills) to represent the area, bringing together ideas, concepts and techniques. The story of the past interweaves with contemporary needs.

The team of curators and designers have tried to combine the objects with directions for investigation opened up by the villa's experimental workshops, focusing on: garden landscaping, local biodiversity, walks around the monument, documenting the natural and culinary landscape, and working with the textiles to be found in the villa.

The collection presents variants of utensils and cooking and serving vessels, light fittings, and fabrics, which is to say, versatile objects, whereby it is possible to follow the process, the experiment, the designer/craftsman relationship, rather than a preordained final object. The process of realisation has shown that the craftsman/designer relationship is constructed with patience and reciprocal understanding. There are challenges on both sides: the designers construct their ideas setting out from local techniques and idiom, while the craftsmen adapts and even extend their craft in collaboration with the designers. As part of the “locomotive” project we aim to abide by the following principles, which attest to our vision of design (without imposing any particular style): functionality in relation to local materials, contemporary practices of use, multi-functionality, versatility (objects can be used inside and outside, in the country and in the town, in the domestic and in the public space), and objects that should be compact, modular, ergonomic.

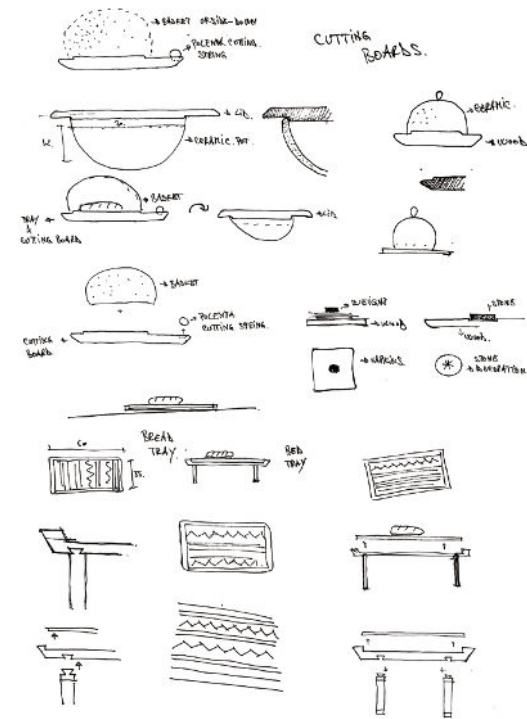
The result is a collection of variable geometry that can produce experimental series. It includes objects realised in the exploratory spirit of the Pro Patrimonio Foundation: useful and honest in relation to history and the cultural landscape... HONEST GOODS!

HONEST GOODS #1

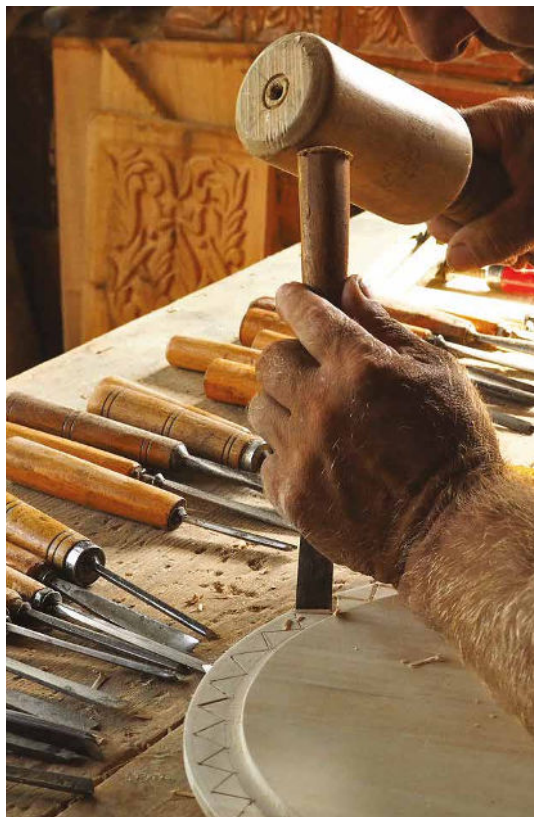
TOCĂTOARE / CHOPPING BOARDS

Sus în munte, la stână, mămăliga se așază pe o felie de lemn care găzduiește o familie de brânzeturi, ține la cald un castron de balmoș aburind și păzește de muște un vas de dulceață din fructele pădurii. Ne-am gândit să testăm o serie de tocătoare care să asume în mod voit toate aceste întrebări înrădăcinate în gustul și specificul locului, dar și alte gesturi din mediul urban ce se folosesc de variațiunile aceluiași obiect de bază.

High in the mountains at the sheep cot, the polenta rests well on a piece of wood that houses a family of cheeses, keeps a bowl of *balmoș* (specific dish made of soft cheese, milk and maize) warm and steamy and guards a jar of berry jam against flies. We considered testing a range of chopping boards that would willingly assume all these uses deeply rooted in the local taste and specificity, as well as in other gestures in the urban media that uses variations of the same basic object.

Tocător și capace / Chopping board and dome lids
Lemn, nuiiele / Wood, wicker ~32 x 43 cm, Ø~28 cm
Craft Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob, Rodica Prundaru
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Tocător-tavă / Chopping board-tray
Lemn / Wood, ~60 x 35 cm
Craft Ion Badea, Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

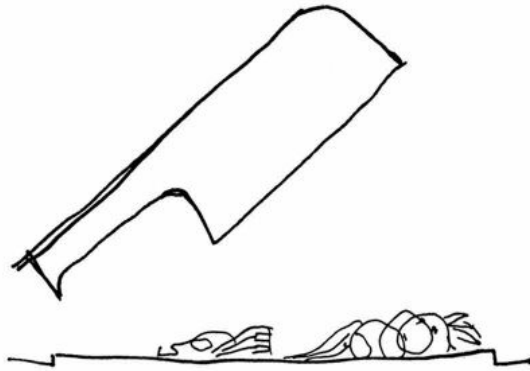
HONEST GOODS #2

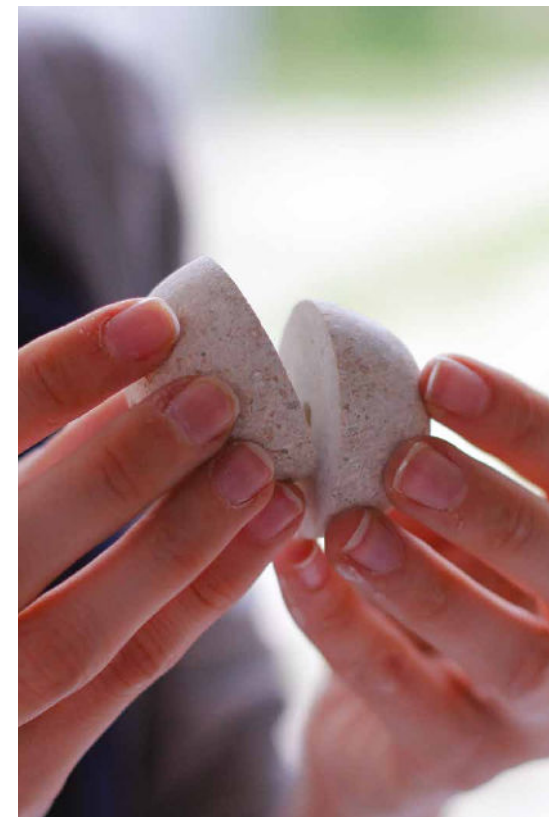
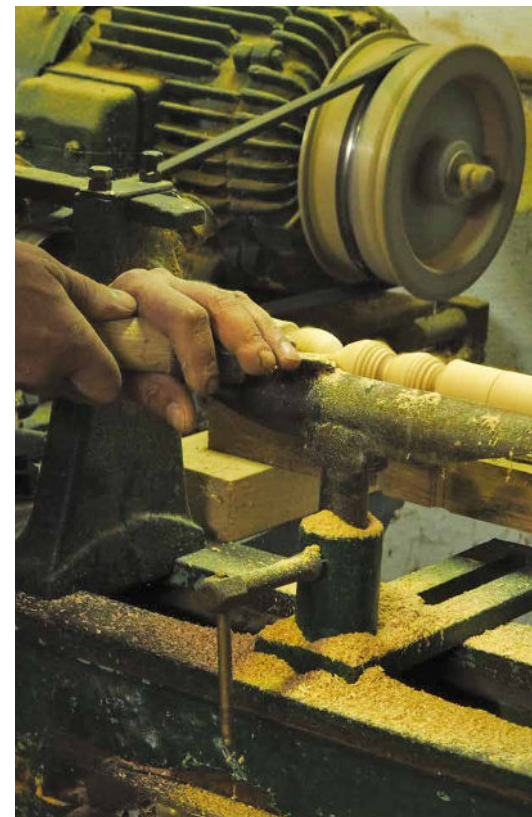
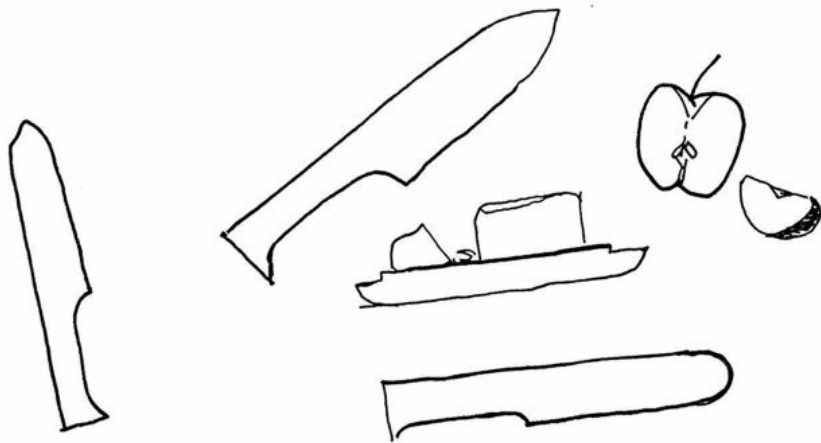
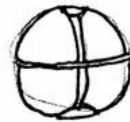
INSTRUMENTE CULINARE / CULINARY UTENSILS

O ață oarecare folosită la tăiatul mămăligii devine instrument de bucătărie. Asociind gusturile locale cu esențele lemnoase din împrejurimi și cu măiestria decorativă specifică zonei, cuțitele își propun să facă față fructelor, legumelor tocate și brânzeturilor.

A simple thread used in cutting polenta becomes a kitchen instrument. By way of associating local tastes with the wood essences around and the decorative artistry specific to the area, the knives aim to face fruit, chopped vegetables and cheeses.

POLENTA CUTTING
STRING

Cuțit pentru unt / Butter knife

Lemn / Wood 21 x 2.4 cm

Craft Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob

Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Cuțit pentru brânză și fructe / Knife for cheese and fruit

Lemn / Wood 21 x 2.4 cm

Craft Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob

Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Tocător de vinete / Eggplant chopper

Lemn / Wood 27 x 2.4 cm

Craft Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob

Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Ață de mămăligă / Polenta cutting string

Lemn/Piatră / Wood/Stone Ø~4 cm

Craft Gheorghe Gegiu, Pavel Iacob

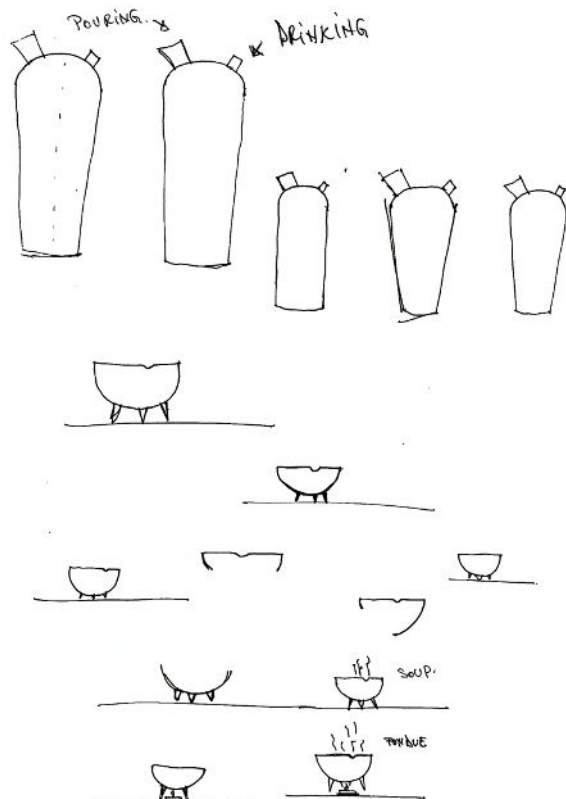
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

HONEST GOODS #3

CERAMICĂ / CERAMIC KITCHEN POTS

Obiectele de lut au apărut la intersecția dintre nevoile zilnice, ideea de material sănătos și geometria roții de olar. Așa am ajuns să regândim vasul de băut apă, să explorăm valabilitatea unui vas cu picioare încălzit pe masă, să oferim credibilitate gestului de a bea supa sau zeama de salată dintr-un vas cu țățuroi (cioc) și de a acorda forme simple de vase cu elemente de lemn pentru a răspunde la diverse scenarii culinare.

The clay objects appeared at the meeting point of daily needs, the idea of healthy material and the geometry of the potter's wheel. This is how we came to redesign the drinking pot, to explore the accuracy of a standing bowl warmed on the table, to offer credibility to the gesture of drinking soup or the salad juice from a bowl with drinking spout and to harmonize simple bowl shapes with wooden elements in order to respond to different culinary needs.

Vas tripod / Three-legged pot
Lut / Clay Ø~12 cm, H≈30 cm
Craft Ion & Tia Badea
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliş

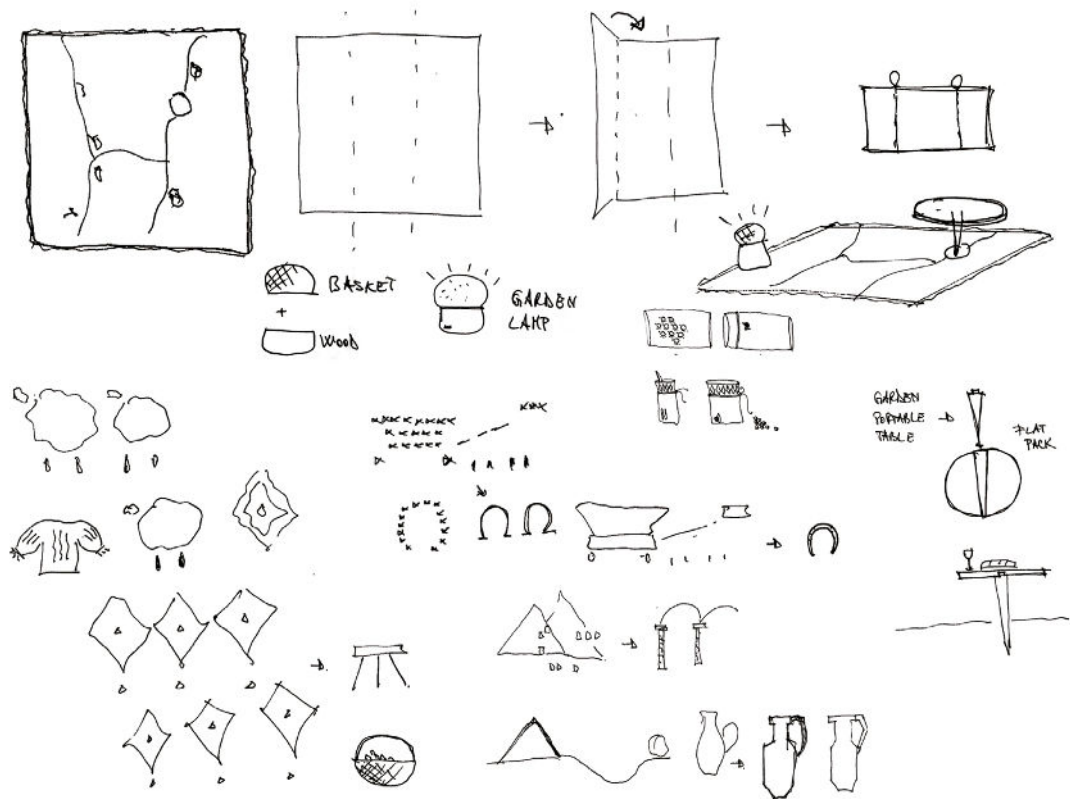
Ulcior / Drinking pot
Lut / Clay Ø~17 cm, H≈10 cm
Craft Ion & Tia Badea
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliş

HONEST GOODS #4

ÎN AER LIBER / OUTDOOR

Peisajul din jurul Vilei Golescu invită la relaxare și contemplare. Pătura/fața de masă te primește în natură, dar și povestește harta meșterilor și a resurselor din zonă. Ea interpretează modele geometrice locale, conlucrează cu o măsuță de lemn, o lampă mobilă și o pereche de perne. În plus, se asociază cu săculeții de cules alune și cu cei de depozitat ustensile culinare.

The view surrounding Golescu Villa is an invitation to relaxation and contemplation. The blanket/table cloth welcomes you into nature, but also tells the story of the craftsmen and resources in the area. It interprets local geometrical models, works together with a small wooden table, a mobile lamp and a pair of pillows. Moreover, it associates with the small bags for gathering nuts and those used for storing culinary utensils.

Pătură & față de masă / Blanket & table cloth
Țesături / Weaving 180 x 180 cm
Craft Cornelia Călușeru
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Pernă / Pillow
Țesături / Weaving 40 x 65 cm
Craft Cornelia Călușeru
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

Săculeți / Pouches
Țesături / Weaving 27 x 10 cm
Craft Cornelia Călușeru
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

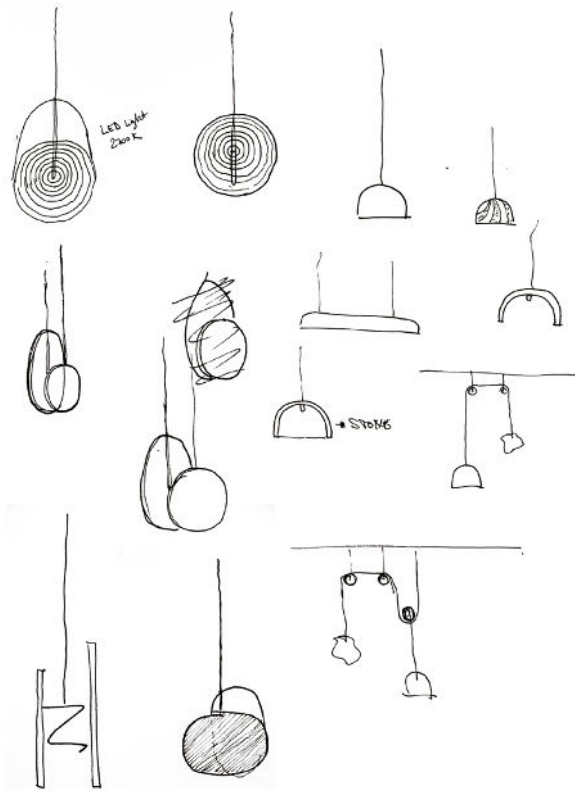
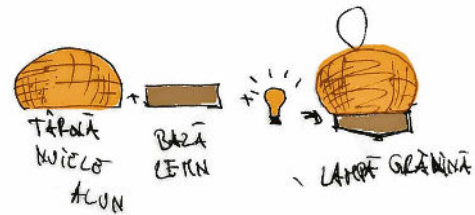
Lampă de grădină / Garden Lamp
Lemn, nuiele / Wood, twigs 15 x 15 x 22 cm
Craft Pavel Iacob, Rodica Prundaru
Design Andreea Machidon, Veronica Olariu, Ruxi Sacaliș

HONEST GOODS #5

LĂMPI / LIGHTING FITTINGS

Făcând tranziția de la grădină în interiorul casei, corpurile de iluminat amintesc de spiritul liber al Vilei Golescu, aflat la intersecția dintre tradiție și modernitate. Ele testează ideea de corp de sine-stătător, care îmbracă diverse materiale și texturi specifice locului.

The lighting fittings make the transition from the garden to inside the house whilst recalling the free spirit of Golescu Villa placed at the crossroads of tradition and modernity. They test the idea of free independent volume dressed in different materials and textures specific to the area.

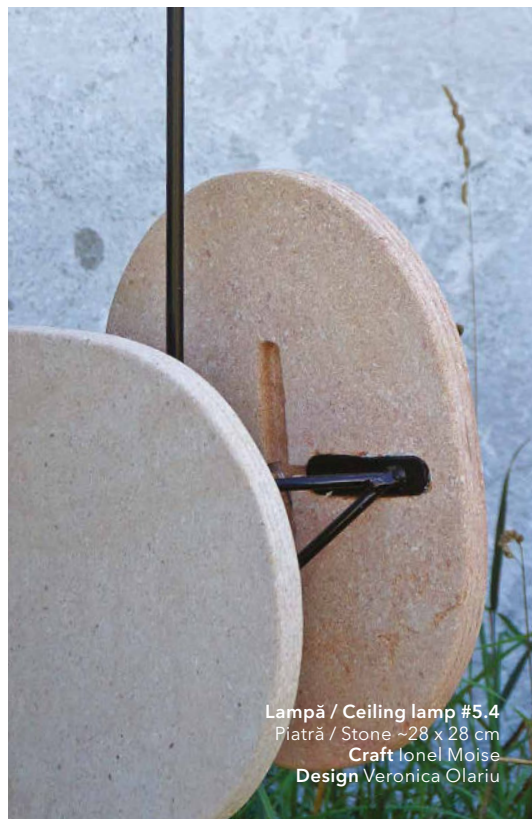
Lampă / Ceiling lamp #5.1
Piatră / Stone Ø~20 cm
Craft Ionel Moise
Design Ruxi Sacaliș

Lampă / Ceiling lamp #5.2
Piatră / Stone ~12 x 70 cm
Craft Ionel Moise
Design Ruxi Sacaliș

Lampă / Ceiling lamp #5.3
Piatră / Stone ~28 x 28 cm
Craft Ionel Moise
Design Veronica Olariu

Lampă / Ceiling lamp #5.4
Piatră / Stone ~28 x 28 cm
Craft Ionel Moise
Design Veronica Olariu

ION & TIA BADEA
Craft olărit/pottery
Sat/Village Petrești; **Vârsta/Age** 76
„Măritat” într-un sat în care fiecare familie avea roată de olar, a deprins meșteșugul de la soacra lui; ucenici: nu./“Married” in a village where each family had a potter’s wheel, he learned the craft from his mother-in-law; apprentices: no.
Picanterii i-au plăcut „farafaștăcurile” (așa a denumit olarul obiectele făcute cu PP). Mai vrea clienți ca noi! / **Juicy details** he liked the “trinkets” (this is what the potter called the objects designed with PP). He wants more customers like us!

CORNELIA CĂLUȘERU
Craft țesut/ weaving
Sat/Village Corbi; **Vârsta/Age** 67
Știe meșteșugul din familie, a învățat de la mama ei; ucenici: nu./ She knows the art from her family, learned it from her mother; apprentices: no.
Picanterii preferă să lucreze noaptea când e liniște. Are o pisică și un câine pe nume Ciolos (numele primului ministru al României)./ **Juicy details** She prefers to work during the night when it’s quiet. She has a cat and dog named Ciolos (the name of the prime-minister).

GHEORGHE GEGIU
Craft sculptură în lemn/woodcarving
Sat/Village Domnești; **Vârsta/Age** 50
Autodidact; ucenici: fiicele lui. /Self-taught; apprentices: his daughters.
Picanterii are un atelier cu vedere la livadă. Sunetul tipic unui atelier de cioplit (bătă în daltă) este condimentat din când în când de guițatul porcilor. /**Juicy details** His workshop faces an orchard. The sound specific to a carving workshop (chiseling) is sometimes assorted with the squealing of pigs.

PAVEL IACOB
Craft tâmplărie/carpentry
Sat/Village Furnicoși; **Vârsta/Age** 50
Autodidact; ucenici: un ucenic de 35 ani./Self-taught; apprentices: a 35 year-old apprentice.
Picanterii la orice propunere există „facem, se poate”. Inginer fiind, își inventează și confecționează propriile mașinării pentru prelucrat lemn. /**Juicy details** For any request, he always replies “we’ll do it, it’s possible”. As an engineer, he invents his own machines for wood processing. Pro Patrimonio îi mulțumește în mod special lui Pavel! Pro Patrimonio addresses special thanks to Pavel!

IONEL MOISE
Craft sculptură în piatră/stone carving
Sat/Village Albești; **Vârsta/Age** 43
Născut în Albești, loc cu tradiție în exploatarea și prelucrarea pietrei, a început să lucreze în carieră de la 14 ani; ucenici: încă nu are./Born in Albești, a place with a long tradition in the exploitation and processing of stone, he started working in the quarry at 14. Apprentices: not yet.
Picanterii Soția lui e și ea pietrar și se trage din familie de pietrari. Atelierul lor e mereu alb! /**Juicy details** His wife is also a stonemason from a family of stonemasons. Their workshop is always white!

RODICA PRUNDARU
Craft împletituri de nuiete/wickerwork
Sat/Village Valea Hotarului; **Vârsta/Age** 64
A învățat meșteșugul de la bunici; ucenici: fiii cunosc meșteșugul./She learned the craft from her grandparents; apprentices: her sons know the craft.
Picanterii are o gospodărie foarte pitorească. Toate rudele locuiesc în aceeași ogradă, în mai multe case. / **Juicy details** She has a very picturesque household. All the relatives live in the same yard, in several houses.

ELENA MAIOR

Arhitect. Colaborează din 2014 cu Fundația Pro Patrimoniul din preocupare pentru piesele din cultura noastră care riscă să se piardă. Preocuparea vine din căutarea unei identități proprii și colective care pare să se găsească ascunsă și în arhitectura existentă și apoi în meșteșugul care a construit-o.

Architect. She has been working with Pro Patrimoniul Foundation since 2014 out of concern for the pieces in our culture that risk disappearing. The concern surges from the search of individual and collective identity that seems hidden in the existing architecture and, further on, in the craft that built it.

MIRELA DUCULESCU

Istoric de artă, lector dr. în istoria și teoria designului. Activitate de cercetare în istoria arhitecturii și a designului, autor de cărți și articole de specialitate, jurizare de concursuri pentru design, interesată de meșteșuguri, regenerare urbană și de impactul intervențiilor privind arhitectura și designul în spațiul public urban.

Art historian, Lecturer Dr. in the history and theory of design. Research activity in the history of architecture and design, writer of books and articles of specialty, jury member for design competitions, interested in crafts, urban regeneration and the impact of interventions with respect to architecture and design in the urban space.

MONA PETRE

Graphic designer, cu studii de artă și istorie, numeroase veri pe șantieri arheologice ca desenator și asistent de săpătură, o lungă pasiune pentru ceramică și fotografie și un nou descoperit interes pentru antropologia culinară românească, concretizat printr-un proiect experimental de lungă durată, **Ierburi Uitate**.

Graphic designer with studies in art and history, countless summers spent on archaeological sites as illustrator and assistant on the dig, with a long standing passion for ceramic art and photography and a newly discovered interest in Romanian culinary anthropology that materialized in a long-term experimental project, **Ierburi Uitate** (Forgotten Herbs).

CERCETAȘI DE TEREN / FIELD SCOUTS

MATEI ANDREI

Universitatea Națională de Arte, București; Secția de design / National University of Arts, Bucharest; Design Department

JOSEPHINA-IRENE BARANESCU

Universitatea de Arhitectură și Urbanism, București / University of Architecture and Urbanism, Bucharest

PAULA ANTONIA CĂMÎRZAN

Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București / National School of Political Science and Public Administration, Bucharest

ANA-MARIA MIHAI

Universitatea Națională de Arte, București; Secția de design / National University of Arts, Bucharest; Design Department

ANDREEA RALUCA VLĂDILĂ

Universitatea de Arhitectură și Urbanism, București / University of Architecture and Urbanism, Bucharest

ALIN IACOB

Cineast. Absolvent al Școlii de Poetică Cinematografică „Francisc Mraz” din București, este implicat în susținerea și promovarea meșteșugurilor și a modului de viață de la sat.

Cinematographer. He graduated the School of Cinematographic Poetics “Francisc Mraz” in Bucharest and is involved in the support and promotion of crafts and the rural way of living.

RUXI SACALIȘ

Este arhitect, iubitoare de patrimoniu și design de produs. Prin lucrările ei, încearcă să exploreze relația dintre identitatea locală și designul contemporan și să redescopere legătura cu meșteșugul tradițional pentru a crea obiecte care devin fundalul vieții zilnice. Ea experimentează cu materiale naturale pentru a crea obiecte ce răspund nevoilor și emoțiilor umane, ca apoi să transmită povești ale utilizatorilor.

Architect with a great love for heritage and product design. Her work is trying to explore the relation between local identity and contemporary design and to rediscover the links with the traditional crafts in order to create sensitive objects that serve as a background for our everyday life. She experiments with natural materials in creating items that respond to human needs and emotions and, by doing so, she passes on stories of their owners. You can follow her work on www.ruxisacalis.com.

VERONICA OLARIU

S-a format ca arhitect la București și Paris. În 2014 a fondat Kaptura de Aer, un birou de arhitectură și design care urmărește să surprindă indefinitul în formă prin design. În lucrările ei se întrepătrund pasiunea pentru lucruri vagi și interesul pentru implicare socială, materiale și meșteșuguri. Este o visătoare și, în același timp, o creatoare, considerând că obiectele modelează comportamente.

Trained as an architect in Bucharest and Paris. In 2014 she co-founded Kaptura de Aer, an architecture and design studio aiming to catch the formless into form through design. Her work is the territory where she entwines her passion for vague things with her interest for social engagement, materials and crafts. Whilst she is a dreamer, she is also a maker, believing in the significance of objects in shaping behaviours. You can follow her work on www.kapturadeaer.com.

ANDREEA MACHIDON

Este arhitect de interior. Și-a format și antrenat dragul pentru protejarea patrimoniului și lucrul cu materiale sănătoase prin participarea la șantiere-atelier de construire, restaurare și documentare din România și străinătate (Roșia Montană, Casa Mincu/ București, Țibănești etc.). S-a apropiat de diverse locuri (Asia și Europa) prin fotografie, având expoziții personale și participând la expoziții colective.

Interior architect. Her love for protecting cultural heritage and working with healthy materials sprung and grew from attending various building, restoration and documentation workshop – building sites in Romania and abroad (Roșia Montană, Mincu House/Bucharest, Țibănești etc.). She grew close to different places (Asia and Europe) through photography, having personal and participating in collective exhibitions.